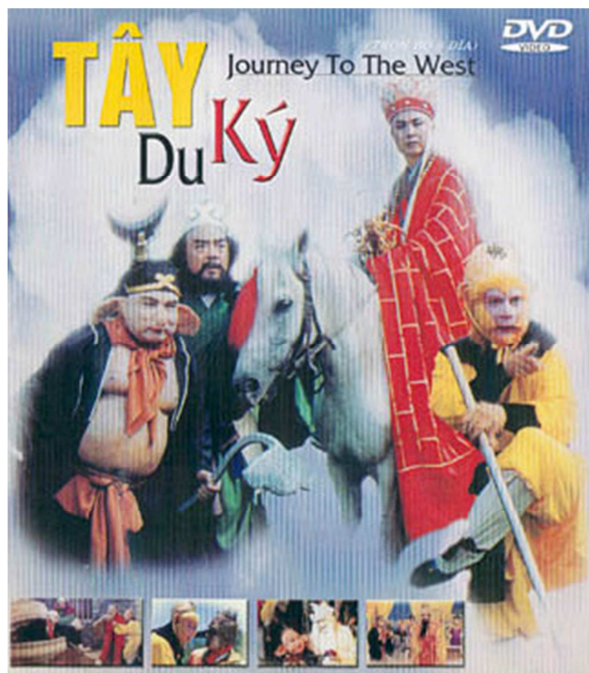

TÁC HẠI CỦA TÂY DU KÝ

Cư sĩ Tuệ Đăng

Có câu hỏi như sau:

"Trong lễ Hồng Danh Sám Hối, chúng tôi niệm danh hiệu "Nam mô Đấng Chiến Thắng Phật". Theo truyện Tây Du, sau khi cùng với Sư Phụ là thầy Huyền Trang sang Tây Trúc thỉnh kinh, ngài Tôn Ngộ Không được phong là Đấng Chiến Thắng Phật. Vậy Đấng Chiến Thắng Phật Tôn Ngộ Không này có phải chính là vị Phật trong kinh Hồng Danh Sám Hối không?"

Đây là một câu hỏi rất đặc biệt. Nhân câu hỏi này, chúng ta sẽ có dịp thảo luận về một đề tài gây nhiều hiểu lầm trải dài nhiều thế kỷ và lan rộng tại nhiều vùng địa danh trên thế giới.

Thật vậy, tác phẩm Tây Du Ký đã được dịch ra nhiều thứ tiếng như Việt ngữ, Nhật ngữ, Thái ngữ, Anh ngữ, Pháp ngữ vân vân ... và đã được nhiều đạo diễn dựng thành kịch bản, thành phim điện ảnh, do đó, nội dung Tây Du Ký đã tạo dấu ấn vào tâm tư của nhiều thế hệ và nhiều tầng lớp người thưởng ngoạn. Vì thế, chúng ta rất nên tìm hiểu coi dấu ấn và ảnh hưởng của cuốn sách này tác động vào tâm tư độc giả là tốt hay xấu và có lợi hay có hại cho người đọc.

Vậy Tây Du Ký là gì?

Đó là tên cuốn truyện do tác giả Ngô Thừa Ân sáng tác, chỉ dựa vào một chi tiết có thật độc nhất là «**Tam Tạng pháp sư Huyền Trang được vua nhà Đường nước Trung Hoa cử sang Tây Trúc (tức là Ấn Độ) thỉnh kinh**». Từ chi tiết có thật đó, tác giả đã viết ra một câu chuyện hoàn toàn bịa đặt, hoang đường, xúc phạm sự tôn nghiêm của đức Phật, hạ thấp phẩm cách chư đại đệ tử Phật và nhất là bôi nhọ pháp sư Huyền Trang, khiến cho độc giả mất thiện cảm với giới tu hành nhà Phật, cản trở con đường tìm hiểu và tu tập theo Phật pháp một cách nghiêm túc.

Nếu tác giả dùng thể tiểu thuyết để hư cấu một câu chuyện thì không có gì đáng nói vì độc giả sẽ coi như đó chỉ là cuốn tiểu thuyết **giả tưởng** để giải trí. Nhưng vì ông dùng thể **ký sự** và lạm dụng tên nhân vật chính cùng với câu chuyện có thật là "**Đường Tam Tạng thỉnh kinh tại Tây Trúc**" trong sáng tác của ông, nên đã tạo ấn tượng vào tâm trí độc giả rằng đây là chuyện đã thật sự xảy ra, khiến cho có những người đã dùng cuốn Tây Du Ký như tài liệu để học tập, thảo luận, thậm chí có người đã viết thành những cuốn sách bình luận, ca ngợi vai trò của những con khỉ Tôn, con heo Trư trong truyện Tây Du, cố tình gán ghép triết lý kiểu «gọt chân cho vừa giày», gán cho cuốn sách những tư tưởng cao siêu một cách hoang đường để cao hành động của mấy con vật hư cấu trong khi xóa tan công đức cao cả vĩ đại của ngài Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang.

Cũng vì sự xuyên tạc này của cuốn Tây Du Ký và sự suy tôn cuốn sách một cách vô trách nhiệm của một số người khiến đã nảy sinh những hiểu lầm, đưa tới giảm thiểu sự tôn kính Phật tổ Như Lai và chư Đại Đệ Tử, đồng thời cũng hiểu lầm luôn cả giáo lý nhà Phật cùng với lịch sử Phật giáo.

Cũng xin thưa rằng từ ngữ "pháp sư" trong nhà Phật có nghĩa là thầy dạy Phật pháp, Tam Tạng Pháp Sư là vị thầy thông suốt ba kho sách nhà Phật là Kinh Tạng, Luật Tạng và Luận Tạng, không phải là ông thầy có pháp thuật, bày đàn bát quái cúng kiếng quỷ thần, hô gió gọi mưa.

Trước hết, xin tóm tắt nội dung **cuộc thỉnh kinh trong thực tế**, đã được Tam Tạng pháp sư Huyền Trang ghi lại thành bộ sách "**Đại Đường Tây Vực Ký**". Bộ sách này được hòa thượng Thích Như Điển dịch ra Việt ngữ, với lời đề tựa như sau:

"Bộ **Đại Đường Tây Vực Ký** này sở dĩ chúng tôi dịch trước vì nghĩ rằng chính đây là tấm bản đồ đầy đủ nhất, chi ly nhất mà đương thời từ năm 628 đến năm 645 tại Ấn Độ và Trung Hoa chưa có một người nào viết được một bộ Sử Phật Giáo như thế. Đây là kết quả của 17 năm trường mà Ngài Huyền Trang đã ở tại Ấn Độ. Đi đến đâu Ngài cũng ghi lại từ khí hậu, phong thổ cho đến tập quán và nhất là những câu chuyện liên quan đến cuộc đời đức Phật cũng như chư vị Bồ Tát, A La Hán.

Số nước mà Ngài đã đi qua là 110, ngày nay chúng ta có thể gọi là những tiểu bang, vì ngày xưa mỗi một vùng có một ông Vua nhỏ, hoặc tù trưởng đứng đầu. Còn ngày nay, Ấn Độ chỉ còn một nước mà thôi. Chung quanh đó có một số nước, ngoài Ấn Độ như Ba Tư, Kasmir, Tân Cương v.v... là những nước lớn ta có thể kể riêng. Nhưng tựu chung chỉ đi bộ và dùng voi ngựa mà vượt qua được những chặng đường dài gần 50 ngàn dặm ấy thì quả thật thế gian này chỉ có một không hai.

Nhờ bản đồ hành hương của Ngài qua truyện **Đại Đường Tây Vực Ký** này mà những học giả, những nhà Khảo Cổ người Âu Châu mới tìm đến Ấn Độ để xác nhận, tìm kiếm những di tích ấy vào cuối thế kỷ thứ 18 và cho đến nay thì bốn Thánh Địa căn bản của đức Phật từ khi Đản Sinh cho đến khi Thành Đạo, Thuyết Pháp lần đầu tiên và thị tịch Đại Bát Niết Bàn đã rõ ràng. Bây giờ các nhà Khảo Cổ người Nhật Bản vẫn còn đang tiếp tục tìm kiếm các di tích cũ ngày xưa cách đây trên 2500 năm về trước. Tất cả đều nhờ vào công đức của Ngài Huyền Trang đã vẽ cho chúng ta một tấm bản đồ cách đây 1375 năm. Đây là tấm bản đồ cũ nhất trong tất cả những tấm bản đồ của thế giới hiện nay".

Trên đây là lời xác nhận của hòa thượng Thích Như Điển về công trình thỉnh kinh của ngài Đường Tam Tạng.

Ngoài ra, trong cuốn "**Con Ngựa Già của Đường Tam Tạng**", nhà khảo cổ Vương Hồng Sển cũng viết như sau:

"Thực sự, Tây Du diễn nghĩa là một bộ truyện thần thoại, hầu hết sự kiện, tình tiết đều là bịa đặt. Nhưng chuyện thầy Trần Huyền Trang (Tam Tạng) đi từ Đông Độ qua thỉnh kinh tại Tây Phương lại là chuyện lịch sử có thật. Trần Huyền Trang là một nhân vật có thật trong lịch sử nhà Đường.

Ông tên thật là Trần Vỹ, sanh vào năm thứ 16 đời Tùy Văn Đế Dương Kiên (596 sau TL) tại huyện Câu Thi (hiện là Huyện Yêm Sư) Tỉnh Hà Nam. Và chuyện thỉnh kinh Tây Phương

cũng là chuyện có thật, đã được chính Huyền Trang thuật lại rất cặn kẽ trong bộ "Đại Đường Tây Vực Ký". Thầy chính là một nhân vật sống đã vào lịch sử một cách vinh quang. Thầy từng làm bề tôi cho vua Đường Thái Tôn (Ly Thế Dân) là bậc minh quân đem lại hiển vinh cho lịch sử Trung Quốc.

Sự thực thầy Huyền Trang chỉ đi một mình, cỡi một con ngựa già làm chân. Ông đi và ở suốt 17 năm bên Tây phương, gồm 2 năm đi, 2 năm về và 13 năm ở lại du học tại Ấn Độ. Đi từ năm 629 mãi đến năm 645 (thế kỷ thứ 7 sau Tây Lịch) mới về đến thành Trường An (Trung Quốc). Tính ra Huyền Trang đã rời Đại Đường đến 17 năm, đi trên năm vạn dặm đường, qua 128 quốc gia lớn nhỏ. Khi về, ông đã mang về:

- 150 viên xá lợi (tinh cốt của Như Lai).
- 2 tượng Phật gỗ đàn tô ngân cao 4 thước
- 3 tượng Phật bằng đàn hương : cao 3 thước rưỡi, 2 thước 9 và 2 thước 3.
- 657 bộ kinh
- cùng một số bảo vật khác nữa, phải dùng voi, lạc đà và 24 ngựa mới chở hết.

Trong thời gian mười ba năm lưu trú tại Ấn độ, thầy đi viếng hầu hết các di tích của đạo Phật, đặc biệt nhất là thầy ở lại chùa Na Lan Đà, học đạo trong sáu năm. Tất cả những kinh điển của phái Đại Thừa, Tiểu Thừa, Kinh Phệ đà (Veda), các sách thuốc, sách thiên văn, địa lý, kỹ thuật v v... đều tập trung tại chùa này. Chùa do pháp sư Giới Hiền chủ trì và pháp sư có đến trên mười ngàn tín đồ theo học đạo.

Sau sáu năm học tập, thầy Huyền Trang trở nên một trong ba người học trò giỏi nhất của vị cao tăng Giới Hiền.

Chẳng những là một nhà sư đạo đức, thầy Huyền Trang còn là một học giả uyên thâm, một nhà du thám kỳ tài, một nhà sử học uyên bác, một nhà địa lý học chơn tài, một nhà ngôn ngữ học xuất chúng, nhất là một nhà phiên dịch giỏi không ai bằng. Lúc còn ở Tây Trúc, đi đến đâu, thầy cũng nghiên cứu kỹ lưỡng tình hình từng địa phương. Khi về Trường An, thầy viết lại thành bộ Đại Đường Tây Vực Ký, gồm 12 quyển, trong ấy ghi lại đầy đủ lịch sử, địa lý, phong tục, tập quán v.v. của những nước đã trải qua hoặc từng trú ngụ. Ngày nay, những tài liệu của thầy để lại vẫn còn giúp ích rất nhiều cho các chuyên gia khảo cổ Ấn Độ và bất kỳ ai ngày nay cũng công nhận những điều nghe thấy và ghi chép của thầy Huyền Trang rất là đích xác.

Từ ngày về Trường An, thầy Huyền Trang bắt tay vào công việc phiên dịch. Suốt mười chín năm ròng rã, từ năm 645 đến năm 664, thầy dịch được tất cả 75 bộ kinh, khoảng 1335 quyển từ tiếng Phạn dịch qua Hán tự, bộ Đạo Đức Kinh và một bản dịch "Đại Thừa Khởi Tín Luận" từ chữ Hán ra chữ Phạn, cùng để lại cho đời một bộ "Đại Đường Tây Vực ký" .

Trưa ngày mùng 5 tháng 2 năm 664, thầy Huyền Trang gác bút nghìn thu tại chùa Ngọc Hoa, thọ 69 tuổi. Ngày 14 tháng 4 thi hài thầy Huyền Trang được an táng tại Bạch Lộ Nguyên. Ngày cử hành tang lễ có đến một triệu người ở Trường An và các vùng lân cận đến để tiễn đưa thầy. Đám táng xong, có đến ba vạn người cất lều cư tang gần mộ phần. Từ xưa đến nay chưa có vị đế vương nào được ngưỡng mộ sùng bái bằng vị Thánh Tăng có một không hai này".

Trên đây là lời xác nhận của học giả Vương Hồng Sển, nhà khảo cổ danh tiếng của miền Nam Việt Nam.

Như thế, câu chuyện ngài Tam Tạng pháp sư Huyền Trang sang Tây Trúc thỉnh kinh đã thật sự xảy ra vào thời đại nhà Đường. Duy chi tiết về công cuộc thỉnh kinh gian khổ thì hoàn toàn khác hẳn với những sự mô tả trong cuốn Tây Du Ký do Ngô Thừa Ân viết.

Vì vậy, để mọi sự được minh bạch, chúng ta cùng lần giở lại trang sử Phật giáo để tìm ra nội dung chính xác về người thật việc thật, về nhân vật lịch sử Đường Tam Tạng, vị cao tăng đã một mình một ngựa từ kinh đô Tràng An nước Trung Hoa lặn lội vượt qua 50 ngàn dặm đường tới Ấn Độ thỉnh kinh. Sự việc được ghi lại rõ ràng trong cuốn Đại Đường Tây Vực Ký. Khi đó là vào thế kỷ thứ 7.

Gần một ngàn năm sau, vào khoảng cuối thế kỷ thứ 16, tác giả Ngô Thừa Ân sáng tác cuốn Tây Du Ký dựa vào một sự thật độc nhất là pháp sư Huyền Trang sang Ấn Độ thỉnh kinh, ngoài ra, tất cả các chi tiết thí dụ 3 đệ tử là Tôn hành giả, Bát Giới và Sa Tăng cùng các hành vi huyền bí bất thường của họ đều là do **tác giả hư cấu**.

Chúng tôi xin lược trích ý kiến của thầy Thích Nhật Từ, chủ biên thư viện điện tử Đạo Phật Ngày Nay như sau:

"... Theo Tây Du Ký thì chính Phật Tổ Như Lai và Bồ-tát Quán Thế Âm đã bắt giam Tôn dưới chân núi Ngũ Hành ngót 500 năm dài và cũng chính Phật Tổ Như Lai và Bồ-tát Quán Thế Âm một lần nữa tạo ra 81 nạn cho 4 thầy trò Đường Tăng, để rồi dẫn đến kết thúc của tác phẩm chẳng có nghĩa lý gì: **“Như Lai là người chủ mưu cuộc hồi lộ cái “bát vàng” trước khi giao chân kinh có chữ về Đông Thổ”**’.

Trong truyện Tây Du Ký, Phật Tổ Như Lai chủ mưu cuộc hồi lộ bằng cách "ném đá dẫu tay," ra lệnh cho hai tôn giả Ca-diếp và A-nan-đà, những vị thánh tăng hàng đầu trong hàng đệ tử Phật, đòi "quà thông cảm" với bốn thầy trò Đường Tăng. Điều đó đã làm cho ba vị đồ đệ cương trực của Đường Tăng bất bình. Nhưng vì thầy tôn giả Ca-diếp và A-nan-đà "*xuống nước nhỏ*" (nhưng thật chất là đánh lừa), cả ba vị đã hỷ xả mà không làm lớn chuyện! Bốn thầy trò tưởng mọi việc êm xuôi, hớn hở đem kinh về. Gần về đến Đại Đường thì bỗng đâu chim Đại Bàng của Phật Di-lặc cướp bay lên không, rồi sau đó bỏ xuống đất. Lúc đó, thầy trò Đường Tăng mới vỡ lẽ ra là kinh mà họ khổ công mang về là "kinh vô tự."

Cái gút "kinh vô tự và kinh hữu tự" mà tác giả dựng lên không mang dụng ý thiên học như nhiều người đã cố tình lý giải. Thật ra, **nó nhằm tạo ra thái độ căm phẫn của độc giả đối với đức Phật và Bồ-tát, thông qua đó, bôi bác, xuyên tạc Phật giáo**. Tôi cho rằng Ngô Thừa Ân đã xúc phạm một cách trịch thượng đến đức Phật, các vị Bồ-tát và các vị thánh tăng. Những điều gì mà đức Phật khuyên người ta nên từ bỏ, xa lìa thì Ngô Thừa Ân lại đem những cái đó gán lên đức Phật".

Trên đây là ý kiến của thầy Thích Nhật Từ, chủ biên thư viện điện tử Đạo Phật Ngày Nay.

Như chúng ta đã biết, đạo Phật xuất hiện trên đời khởi nguồn từ sự giác ngộ thực tại của đức Phật. Ngay sau khi bừng tỉnh, Ngài trực nhận ra rằng : **“Tất cả chúng sanh đều có Phật tánh và đều có khả năng giác ngộ như Ngài”**. Từ đó cho tới suốt gần 50 năm, đến tận ngày cuối cùng trước khi nhập Niết Bàn, Ngài đã tận tụy đi khắp nơi để truyền dạy giáo pháp, với nguyện vọng là **“Mọi chúng sinh đều được giác ngộ giải thoát, đều thành Phật như Ngài.”**

Tuy nhiên, kinh nghiệm chứng đắc của Ngài là do thực tập, không phải là lý thuyết suông mà đạt được, cho nên nếu ai chưa từng hành trì các pháp môn tu thì sẽ thấy rất khó hiểu.

Vì thế, nhà Phật tạm thời phân sự tu tập thành 2 giai đoạn, giai đoạn thứ nhất là “**Không làm điều xấu ác**” và “**Siêng làm điều tốt lành**”. Giai đoạn tu này để chuyển hóa nghiệp xấu thành nghiệp tốt, cùng với các tôn giáo và các nền giáo dục tạo dựng một xã hội lành mạnh, bớt khổ đau, tạo cơ duyên lành cho sự tu giải thoát sau này.

Sau đó, qua giai đoạn thứ nhì là “**Tự thanh tịnh tâm ý**”. Đây là lúc hành giả buông xả hết tất cả mọi bám víu vào thế gian để tiến tới giác ngộ giải thoát như đức Phật.

Hai giai đoạn tu này thuộc về hai chân lý, là đối với **chân lý quy ước**, có phải trái, hay dở, tốt xấu tương đối với nhau thì “**chuyển hóa từ xấu thành tốt**”. Nhưng qua giai đoạn "Tự thanh tịnh tâm ý" là giai đoạn vượt lên trên cả sự phân biệt tốt xấu, thánh phàm, hay dở, tiêu dung Tham Sân Si, gọi là **cảnh giới Bất Nhị, tạm gọi là Chân Lý Tuyệt Đối**, là giai đoạn tu xuất thế gian, mới chính là bản hoài của đức Phật mong mỏi cho chúng sinh đạt tới.

Như thế, hai giai đoạn tu hành rất rõ ràng. Tuy nhiên, nếu không đi sâu vào giáo lý và hành trì của nhà Phật thì người ta có thể hiểu lầm, thí dụ cho rằng đạo Phật là "thế lưỡng phân", hoặc cho là "đạo Phật thì phải phá chấp". Truyền bá sự hiểu lầm như vậy sẽ gây hoang mang cho quần chúng độc giả, khiến cho có những người luôn luôn chép miệng phê phán "chấp quá, chấp quá", cho là phải vứt bỏ những quy luật sống của xã hội thì mới là "sống Thiên". Đó là một sự lầm lẫn rất đáng tiếc.

Thực tế, hai giai đoạn tu này có những mục tiêu khác nhau và đường lối tu cũng khác nhau, tạm ví như người họa sĩ khi mới tập vẽ cũng phải dùng thước đo để tạo ra những hình ảnh đầu tiên. Nhưng khi đã qua giai đoạn sơ đẳng, họ phải buông thước, hoàn toàn phóng bút theo cảm quan, hai giai đoạn đó không thể lẫn lộn. Hoặc em bé chưa biết đi thì phải theo quy luật, dùng xe tập đi giúp em đứng vững, khi biết đi rồi thì bỏ xe. Chưa biết đi mà bỏ xe thì em bé sẽ té ngã.

Người tu hành trong giai đoạn chuyển xấu thành tốt thì phải nghiêm chỉnh tuân theo giới luật.

Khi đã qua giai đoạn buông xả được mọi chấp trước Tham Sân Si thì mới có thể phá chấp, tự tại trong cảnh giới Bất Nhị. Đó là lúc vượt lên trên mọi quan điểm về Thánh Phàm, là lúc “**Ngôn ngữ đạo đoạn, tâm hành xứ diệt**” (chấm dứt nói năng, nơi tâm suy nghĩ ngưng bật).

Ở trên, chúng ta đã đọc những lời minh xác của các bậc tôn túc về con người và hành trạng của vị cao tăng là Đường Tam Tạng, ai cũng đã thấy rõ con người ấy hoàn toàn không giống chút nào với Đường Tam Tạng trong Tây Du Ký. **Và trên thực tế, không hề có 3 đệ tử là Tôn hành giả, Bát Giới và Sa Tăng đi cùng, mà là ngài đi thỉnh kinh một mình.**

Thế nhưng trong Tây Du Ký, Ngô Thừa Ân đã bôi nhọ hình ảnh vị cao tăng, thí dụ để cho tên đồ đệ hư cấu là con khỉ mắng vị Tam Tạng pháp sư (người thông suốt 3 kho Kinh, Luật và Luận) rằng “**ngay đến bài kinh Bát Nhã có 270 chữ nói rằng vô nhân nhĩ tử thiết thân ý mà thầy cũng không nhớ**”, hoặc đưa ra hình ảnh Đường Tam Tạng rất tàn ác, đã dối trá để đánh lừa Tôn hành giả đội chiếc mũ có vòng kim cô rồi sau đó thường nghe lời gièm pha của Trư Bát Giới mà đọc "khẩn cô nhi chú" siết vòng kim cô vào đầu tên đệ tử tận tụy là Tôn hành giả khiến cho hấn đau đớn rên siết lẫn lộn kinh hoàng... vân.. vân...

Đến đây, chúng ta đã thấy tất cả câu chuyện Tây Du Ký và các nhân vật như Tôn hành giả, Bát Giới, Sa Tăng là hoàn toàn bịa đặt, hoang đường, không có trong thực tế.

Cũng xin thưa rằng câu "Nam Mô Đấng Chiến Thắng Phật" trong Hồng Danh Sám Hối là trích từ kinh Đại Bảo Tích, tôn xưng đức tu hành chân chính, chiến thắng được Tham Sân Si của bản thân, phá trừ được Ngã Chấp, thoát được mọi khổ não trong biển sinh tử, không liên hệ gì tới con khỉ trong câu chuyện bịa đặt Tây Du Ký do Ngô Thừa Ân sáng tác.

Nhà Phật không kêu gọi hành giả tu Phật chiến đấu với mọi người hoặc mọi thế lực bên ngoài mà phải luôn luôn thức tỉnh, tự thanh lọc tam độc Tham Sân Si, tự chiến đấu với bản thân để tiêu dung Bản Ngã, hóa giải lòng vị kỷ, sự thù hận và si mê.

Hoàn tất quá trình tu chứng đó là trở thành Đấng Chiến Thắng Phật.

Tuệ Đăng

Ý kiến bạn đọc

11/09/2014 12:37 SA

quoctho nguyen

Khách

Thiện tai, thiện tai, xin phép có chút đôi lời với ngài Cư Sĩ Tuệ Đăng, ..nếu có dịp ngài nên tham khảo sách Tây Du Ký giải luận....tác giả Sơn Nhân....Ngài có biết nhân vật Đường Tăng tượng trưng cho gì không, đó chính là tam tạng kinh điển nhà phật,nên nếu chúng ta xem kinh điển, đặc biệt là kinh điển đại thừa, mà chấp vào một mặt chữ nghĩa,thì oan cho ba đời chư Phật,Khi nhìn thấy ngón tay chỉ mặt trăng, đừng có làm cho rằng ngón tay chính là mặt trăng

Nhân đây tôi cũng xin được trích lại Hai bài kệ quan trọng của kinh Hoa Nghiêm :

Nếu người muốn biết rõ

Tất cả Phật tam thế

Phải quán tính Pháp giới

Tất cả do tâm tạo.

Nếu người muốn biết cảnh giới Phật

Ý căn thanh tịnh như hư không

Xa lìa vọng tưởng và chấp thủ

Khiến tâm khắp nơi đều vô ngại

04/09/2014 3:19 CH

diu minh

Khách

trong 6 cửa vào động thiếu thất có câu

- PHÀM PHU ĐỪNG LUẬN TÁNH

- CHƯA TỚI BIẾT CHI BÀN

cư sĩ phải đứng trên lập trường chân đế mới thấy hết những ý chỉ huyền diệu trong tây du ký.

tác giả chỉ cho chúng sanh đến với phật bằng con đường chánh đạo. chỉ có cảm nhận được

đều này, mới chấp tay lạy tạ ngài Ngô Thừa Ân đã cho chúng ta tác phẩm không thể nghĩ bàn

Cư sĩ hay nghe bài giảng Tây Du Ký đại thừa của Tuệ Quang cư sĩ. Hãy lắng tâm để cảm nhận

cái mật trong chuyện Tây Du kí

04/09/2014 2:36 CH

diu minh

Khách

trong 6 cửa vào động thiếu thất có câu :

- phàm phu đừng luận tánh - chưa tới biết chi bàn

cur sĩ phải đứng trên lập trường chân đế mới thấy được những ý chỉ huyền diệu trong TDK.

Tác giả chỉ cho chúng sanh đến với phật bằng con đường chánh đạo. Chỉ có cảm nhận được

điều này mới chấp tay lạy tạ ngài Ngô Thừa Ân, đã cho chúng ta một tác phẩm không thể

ngĩ bàn. Tôi xin giới thiệu với cur sĩ bài giảng của Tuệ Quang cur sĩ về tác phẩm TDK với đại

thừa phật pháp.

Cur sĩ hãy lắng tâm để cảm nhận cái mật trong TDK.

26/07/20143:33 CH

Không không

Khách

Người viết ra tác phẩm là người ngộ đạo còn chúng ta qua mấy nản năm cắm đầu lạy có ai thành

26/07/20143:25 CH

Không không

Khách

Đi hết đoạn đường 3000 năm mà vẫn còn mê, Phật mong muốn lạy cái chùa trong tâm của chính mình, để tự mình nhìn thấy tánh mình mà sửa mới hiện rõ chân tâm, chứ lạy phật cầu mong phật giúp không sửa tâm làm sao mà được (tâm không sáng làm sao Phật nhìn thấy).

16/07/20147:52 SA

Bản Nguyên

Khách

Tuệ Đăng cur sĩ : hãy nói khi THẬT RÕ.

21/04/20147:00 SA

Đệ tử Đại Pháp

Khách

Tôi cảm thấy Tác giả phân tích thật khiến nhiều người không đồng tình.

Để hiểu thêm về Tác phẩm này, tôi thấy nếu tác giả có thời gian và quan tâm có thể tham khảo tại địa chỉ sau <http://chanhkien.org/category/giai-ma-tay-du/>

13/08/20137:00 SA

Pháp Minh Khoa

Khách

Xin gửi tác giả bài viết

Tôi vô tình đọc được bài viết "Tác hại của Tây Du Ký" và thấy bài viết phê phán và hạ thấp

giá trị của tác phẩm Tây Du Ký cũng như đánh giá quá sai về tác giả Ngô Thừa Ân nên đã có

bài viết nhận xét theo quan điểm cá nhân. Nếu Tuệ Đăng quan tâm , xem tại địa chỉ:

<http://phapminhkhoa.blogspot.com/2013/08/hoc-tay-du-ky-03-quan-iem-ve-nhung-y.html>

Trân trọng và mong nhận được phản hồi để cùng thảo luận về chủ đề này.

Pháp Minh Khoa

22/03/20127:00 SA

Phan Chương

Khách

--- On Thu, 3/22/12, MinhThanh wrote:

Theo tôi nghĩ, đương thời Ngô Thừa Ân viết chuyện TDK, tác giả muốn qua chuyện này, phản ánh xã hội Phong kiến quân chủ đương thời, mọi quyền hành do chế độ thâu tóm, ngoài ra đạo giáo, dân, và các tầng lớp khác dù có tài giỏi đến mấy cũng không qua quyền chi phối của tầng lớp thống trị. Chẳng hạn Tôn Ngộ Không 72 phép thần thông biến hóa, trừ ma diệt yêu, đại náo thiên cung, nhưng không qua khỏi bàn tay Phật Tổ. Mà Phật tổ có phải tượng trưng cho tầng lớp thống trị đương thời? Còn chuyện quan liêu hối lộ của tầng lớp quan lại thì khỏi phải nói nhiều quý vị cũng hiểu.

Cho nên chúng ta xem TDK chỉ học những điều tốt, còn những nội dung khác, thiết nghĩ không cần phải bàn cãi nhiều....

Kính chúc quý vị có hưởng những giây phút vui vẻ, thoải mái trong khi thưởng thức loại hình văn hóa lành mạnh đầy thú vị,

Phan Ngọc Chương đáp:

--- On Thu, 3/22/12, ngocchuong phan wrote:

Kính ông/bà,

Dù tác giả Ngô Thừa Ân muốn nói lên những chuyện cao siêu to lớn nào, cũng không được quyền xúc phạm một vị Cao Tăng, một ân nhân của tất cả Phật tử đã từng đọc những bản dịch của Ngài. Ngòai ra, ông ta còn dám bịa đặt những điều hoang đường nhằm nhí cái vào miệng Đức Phật.

Tôi đoán ông/bà không phải là Phật tử nên “cháy nhà hàng xóm bình chân như vại”.

PNC

07/07/20137:00 SA

Ngộ Không

Khách

Tác giả bài viết này ko biết tu hành được bao năm rồi mà tầm nhìn hạn hẹp, ko nhìn ra khỏi đc quyền kinh câu kệ. Sao mà vô minh đến vậy? Một cao tăng khi đọc Tây Du sẽ mỉm cười tán thưởng, còn hạng nông cạn sẽ ... viết những bài như thế này. Cách hiểu chuyện đòi bát vàng của vị "cư sĩ" trên đây thật nông cạn đến buồn cười. Thật buồn cho cái tầm của các vị "học giả" này. Tây Du nó sâu sắc lắm thầy ạ, hãy học thêm, đọc thêm nhiều nữa rồi hãy bình.

08/03/20138:00 SA

son mươn

Khách

không nên làm méo mó đạo Phật nhưng dẫu ai có ý gì thì đức Phật vẫn là Đức Phật không nên bôi nhọ hoặc biến tro chơi .

07/06/20127:00 SA

Hoa BachQuy

Khách

các nhân vật trg TDK: tôn Ngộ Không tượng trưng: trí/ tam tạng: tâm/ bát giới: lòng tham dục..? sa tăng: thân người..cả bốn người thật ra chỉ là một...như Pascal đã nói..con người không phải là vị thánh mà cũng khg phải là một con vật ..mà là cả hai..và chỉ những ai muốn làm bậc thánh lại trở làm con vật...!"..thâm sâu hi nộ ái ó... là cái gì rất đời thường...như nhà Phật có câu.." Phật pháp bất ly thế gian giác.." là con người thì phải có vui buồn ..sai lầm..nên trg TDK khg thể bảo là tg Ngô Thừa Ân ..sỉ nhục nhà Phật... nhà Phật đâu cần con người ca

tụng..nói tốt...tất cả phải buông xả.... tùy duyên...thầy trò tam tạng đến với Phật tử ..phải hồi lộ bình bát vàng..thật ra đó là bài học buông xả... phải biết buông xả mới có thể " xứng là người con phật: ..đem giáo lý về hóa độ chúng sinh..nếu bảo Phật cần vật hồi lộ..thì Phật dùng làm gì kia chứ..!? .. ngay như giáo lý mà Phật giảng dạy..còn dạy Phật tử phải biết xả bỏ.." chách pháp còn xả bỏ ..huống hồ phi pháp.." hay các giáo lý của ta như ngón tay để chỉ trăng..các con hãy nhìn theo tay ta thì thấy.. nên nhớ những lời dạy của ta khg phải là trăng.." chính vì thế mà giáo lý nhà Phật có giá trị trường tồn khg bị mai một... vì một lý thuyết mà cứng nhắc. ..sẽ sai lầm theo thời gian..hoàn cảnh....! như ai đó đã nói.." mọi lý thuyết đều là màu xám ..còn cây đời mãi mãi xanh tươi" ..nhờ thế mà phật giáo luôn..và được bầu chọn là tôn giáo ôn hòa đem lại an vui hạnh phúc ...khg có nhưng tín đồ cuồng tín... gây hại, gieo khổ đau cho nhân loại..!!!!!!!?

04/09/20127:00 SA

Son Kiên

Khách

Biết là tốt rồi!

30/12/20118:00 SA

Nguyễn Văn Trí

Khách

"Trưởng Tử Như Lai nào mà ca ngợi cuốn Tây Du Ký thì nên quỳ hương sám hối trước Phật Đài". Người phát ngôn câu này xúc phạm đến bậc đạo cao đức trọng rồi đó. Cuốn Tây Du Ký hiện nay đã bị tam sao thất bản không còn nguyên gốc mới có những những chuyện như vậy. Thực ra cuốn này rất sâu sắc về mặt biểu tượng. Mà thôi mặc ai nói gì thì nói ngày đêm lạy Phật cầu nguyện cho mình đi đúng chánh pháp là tốt rồi. Và những ai có ý xúc phạm những bậc tôn túc không bị đọa địa ngục...!

28/12/20118:00 SA

MinhDang

Khách

Thưa Quý Thư viện hoa sen,

Cả nhà tôi đều thích TDK. Má của tôi (nay 82 T) vẫn thích xem lại TDK hiện được phát trên VTV9. Từ lâu tôi biết Ngô Thừa Ân hư cấu song không ngờ là câu chuyện lại làm người ta hiểu sai lệch về Phật giáo quá mức

Tôi đi nghe giảng kinh tại 01 TX và vị Nữ trụ trì còn lấy việc trao đổi " Bình Bát " của Huyền Trang để nhận bộ chân kinh với lý lẽ "hợp tình hợp lý " !?

Cảm ơn những người liên quan đã đưa bài viết lên mạng để tôi có thể hiểu thêm về TDK từ 01 câu sự kiện có thật

Chân thành cảm ơn

Thân ái

27/12/20118:00 SA

anthanh

Khách

Tổng quát về các bản dịch đầy thành quả của Huyền Trang, ta đã thấy Sư không hề là một nhà luận giải tôn giáo hẹp hòi. Công trình dịch thuật của Sư bao gồm toàn bộ kinh điển đạo Phật, gồm có: Kinh và Luận liên quan đến Duy thức tông, Trung quán tông, Tịnh độ tông, các tác phẩm thuộc về Thắng luận của Nhất thiết hữu bộ, các bộ kinh thuộc Mật tông, một bộ của Thắng luận gia Ấn Độ; các tác phẩm thuộc về Luận lí và Nhân minh học; A-tì-đạt-ma; Đà-la-ni; Thí dụ kinh; Đại thừa kinh; Phương đẳng kinh; các kinh thuộc Thập nhị nhân duyên, lời

dạy của Phật trước khi Ngài nhập niết-bàn, các quy định về luật; Ba-la-đề mộc-xoa (nói về giới luật); kinh Bát-nhã-ba-la-mật; các tập kí sự; các bài luận giải về Quán Thế Âm, Di-lặc, Dược Sư, Địa Tạng, A-di-đà... Công trình của Sư được lưu lại trong Đại tạng của Phật giáo Trung Quốc, được xếp đặt theo cách phân chia kinh điển của các giáo phái. Nó cho thấy Sư đã đóng góp trong tất cả mọi phân ngành. Một số dịch phẩm của Sư, như Tâm kinh hay kinh Kim Cương bát-nhã, đã trở thành trung tâm của mọi nghiên cứu và tu học của Phật Giáo châu Á. Một số khác, như bản dịch kinh Duy-ma-cật sở thuyết của Sư thì lại không bằng các bản dịch của các dịch giả khác. Một số dịch phẩm của Sư thì rất ngắn, một số khác lại dài không ai bằng (bản dịch của Ma-habát-nhã ba-la-mật phải chứa trong ba bộ của Đại chính tân tu. Không có bản kinh Trung Quốc nào có thể sánh gần bằng)." http://vi.wikipedia.org/wiki/Huy%E1%BB%81n_Trang

Như thế, nếu thầy Huyền Trang không dịch Duy Thức thì Ngô Thừa Ân lấy sách nào mà học Duy Thức để rồi ăn cháo đái bát, quay ra lăng mạ bậc ân nhân đã dịch Duy Thức từ tiếng Phạn ra tiếng Hán cho mình học, những trưởng tử Như Lai "nhận giặc làm cha" lấy sách Duy Thức đâu mà học cho có kiến thức về Duy Thức để rồi lên mặt thông thái "gọt chân cho vừa giày", ca ngợi kẻ lăng mạ bậc Thầy Tổ Duy Thức của mình.

AT

26/12/2011 8:00 SA

Dương Văn Thạnh

Khách

Theo chỗ tôi được biết trong Phật Giáo mình chỉ có Hòa thượng Hư Vân và Thượng Tọa Thích Nhật Từ và tác giả bài viết này là có dũng khí nói lên sự sai trái của Tây Du Ký và những tác hại của nó đối với đạo Phật. Ngược lại phía bên ủng hộ Tây Du Ký có Hòa thượng Thích Chân (hay Chơn) Thiện ở Huế, hiện là dân biểu CHXHCNVN và một vị thầy hay cư sĩ có pháp hiệu (pháp danh) là Huệ Hải thuộc Thiền Viện Đại Đăng trong hệ thống Thiền Viện Trúc Lâm (bài tựa đề: Tây Du Ký và các giai đoạn hành Thiền). Cả hai vị này đều nhiệt liệt ủng hộ và ca ngợi Tây Du Ký. Tôi xin tán thán công đức của thầy Nhật Từ và tác giả bài viết này. Tôi đánh giá bài viết rất thuyết phục.

25/12/2011 8:00 SA

anthanh

Khách

Kho kinh điển nhà Phật đã có kinh sách đầy đủ cho tất cả các pháp môn Phật giáo, tại sao phải cần học đạo từ cuốn Tây Du Ký mà nội dung lăng mạ từ Phật Tổ Như Lai trở xuống, xóa tan công trình gian khổ thỉnh kinh của bậc vĩ nhân Huyền Trang, vu cáo Phật và Bồ Tát Quan Âm là tà ác, vu cáo chư đệ tử Phật là gian tham đòi ăn hối lộ và miệt thị Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang là ngu dốt, phải nhờ tới con khi dạy bài Bát Nhã Tâm Kinh.

Trưởng Tử Như Lai nào mà ca ngợi cuốn Tây Du Ký thì nên quỳ hương sám hối trước Phật Đài.

AT

24/12/2011 8:00 SA

Nguyễn Văn Trí

Khách

Những nhân vật trong Tây Du Ký là những nhân vật biểu tượng cho những pháp môn Phật Giáo. Tác giả Ngô Thừa Ân là một người rất am hiểu về triết lý nhà Phật mới xây dựng được

những hình ảnh biểu tượng đầy sâu sắc như vậy. Không thể nói là "tác hại" được! Tác giả bài viết nên đọc tác phẩm "Bàn về Tây Du Ký của Ngô Thừa Ân" của HT Thích Chơn Thiện.

24/12/2011 8:00 SA

tamnhulac

Khách

Chuyện vui đêm NOEL.

Lạy Chúa !

Con là người Minh Triết.

Dựa vào sự thấy và biết !

Con hỏi Chúa một câu thôi ?

-OK !

Thượng Đế sanh ra Chúa !

Còn ai sanh ra Thượng Đế ?

-Chúa ! ư..ư..ư. !?!?!?

-Chú mày hiểu chưa ?

Dạ ! con hiểu ý Chúa.

-Hiểu sao ?

Vô Minh sanh ra tất cả!

Thông Minh thấy biết được tất cả !

-Chú mày học ai rõ quá vậy?

Dạ ! Thầy của con là sư sư phụ của Tôn Ngộ Không,

Có vô lượng thần thông.

-Gợi thiệu Tao làm quen đi !

OK !

07/01/2012 8:00 SA

Bình

Khách

Xin hỏi:

- "Trưởng tử Như Lai" và "Đức Phật Tổ Như Lai" thì ai "đạo cao đức trọng" hơn ai ?

Bình

24/06/2012 7:00 SA

anthanh

Khách

vothuong07 viết:

Nói về hàng Phật tử của chúng ta, nhiệm vụ của chúng ta là tu tập và tu một cách chọn lọc. Không cần phải chê bai, khiển trách hay phê bình ai hết. Tu tập phải biết chọn lọc cái nào hay, cái nào đúng mà làm theo không nên gặp cái gì cũng đem vào pháp môn của mình mà thành hỗn tạp. Ta cứ xong cái nhiệm vụ của Phật tử đã, còn chuyện Ngô Thừa Ân thật sự đúng hay sai thì chuyện đó nay Phật Trời đã xử xong rồi (Vì ông đã qua đời), không cần những người phàm tục như chúng ta xen vào đâu.

Ân Thanh xin thưa:

- Vậy theo ý ngài "Không cần phải chê bai, khiển trách hay phê bình ai hết." có nghĩa là mọi người đều được quyền tự do sáng tác mọi loại hư cấu để bôi nhọ nhà Phật nhưng Phật tử phải nhắm mắt lại mà nuốt những loại tư tưởng ô nhiễm lộn xộn phỉ báng Tam Bảo vào tâm trí mà không được quyền lên tiếng phê bình, phản đối chăng?

- Lại nữa, theo ý ngài “còn chuyện Ngô Thừa Ân thật sự đúng hay sai thì chuyện đó nay Phật Trời đã xử xong rồi (Vì ông đã qua đời), không cần những người phàm tục như chúng ta xen vào đâu”, có nghĩa là hậu thế không được quyền phê phán sách của những tác giả đã chết vì “Phật Trời đã xử xong rồi” chẳng?

Nếu quả thật chuyện đó xảy ra thì có lẽ các bộ môn Văn Học, Triết Học... vân vân phải dẹp hết mất thôi “vì tác giả các sách mà thầy trò họ nghiên cứu, mổ xẻ ... đều ... đã qua đời ...”
Ân Thanh

24/06/20127:00 SA

anthanh

Khách

Hoa BachQuy:

...ngay như giáo lý mà Phật giảng dạy..còn dạy Phật tử phải biết xả bỏ.." chách pháp còn xả bỏ ..huống hồ phi pháp.." ...

Ân Thanh xin thưa,

Câu này trích trong kinh Kim Cang. Kinh Kim Cang là kinh liễu nghĩa, rốt ráo, là bài học cuối cùng của người tu đạo Phật.

Hành giả bước tới đây là đã trải qua tất cả những chặng đường gian nan "Văn, Tư, Tu", "Tín, Giải, Hành... sắp Chứng Đạo" rồi. Đến bước này, kinh dạy:" ... tới bờ thì phải bỏ bè, Pháp còn phải bỏ huống là phi Pháp".

Độc giả Tây Du Ký không phải là hành giả tu Thiền, mà gồm những người từ giới thông hiểu giáo lý nhà Phật, đã qua giai đoạn "Văn" và "Tư", cho đến giới bình dân ít học.

Giới đã qua giai đoạn "Văn" và "Tư" thì nhờ vậy mà đã biết phân biệt giai đoạn tâm thức. Giới bình dân ít học thì đọc đâu hiểu đâu theo chữ đó, họ sẽ tin lời tác giả Ngô Thừa Ân một cách nô nê, sẽ miệt thị Tam Tạng Kinh Điển là vô ích vì ông ta viết "Kinh Vô Tự mới là chân kinh", không quan tâm đến Tam Tạng Kinh, Luật, Luận, bằng chữ (hữu tự), coi thường Giới Luật vì cho giữ Giới "Chấp quá, phải Xả Bỏ chứ", trở thành phi báng Tam Bảo.

An Thanh

29/05/20127:00 SA

vothuong07

Khách

A DI ĐÀ PHẬT

Thầy THÍCH NHẬT TỬ cùng Cư Sĩ TUỆ ĐĂNG quả thật có thể nhìn thấu đc lí lẽ, thật là cao siêu. Nhưng nói rằng Tây Du Ký của Ngô Thừa Ân chống lại đạo đức hay là nêu tác hại gì đó thì có lẽ nhiều người không đồng ý. Tác phẩm Tây Du Ký thì cũng chỉ là một tác phẩm văn học, có thể hư cấu. Trong Tây Du Ký, đằng sau nội dung của tiểu thuyết này mang tính chất giáo lý, khuyên người đời từ bỏ Tham Sân Si, tượng trưng cho 3 vị đệ tử. Còn chiếc bát vàng cuối cùng là để thức tỉnh mọi người. Đối với người con Phật, Kinh điển của Như Lai là một thứ kho tàng quý giá, chẳng lẽ nói đến thỉnh là thỉnh hay sao ? Ông đã ẩn dụ A Nan và Ca Diếp để cảnh tỉnh Phật tử chúng ta pháp cúng dường và pháp bố thí. 2 pháp này rất quan trọng cái tay nãi Tín Pháp của chúng ta. Chẳng lẽ các bậc cao tăng như thế mà chẳng hiểu điều căn bản này ? Nên nhớ kỹ đây là một tác phẩm văn học.

Còn theo lời của Cư Sĩ TUỆ ĐĂNG, ông đã bảo rằng tác phẩm Tây Du Ký của Ngô Thừa Ân đã bôi nhọ Phật Pháp, bôi nhọ Pháp sư Trần Huyền Trang ư ? Tuệ Đăng đưa ra hàng loạt tội lỗi của Pháp sư Trần Huyền Trang như : đọc vấp kinh, đánh lừa Tôn hành giả đội chiếc mũ có vòng kim cô rồi sau đó thường nghe lời gièm pha của Trư Bát Giới mà đọc "khẩn cô nhi chú" và ông còn ghi là vân vân, nghĩa là còn rất nhiều.... Vị cư sĩ TĐ này có chấp nhận rằng Tôn Ngô Không là hư cấu của chữ "Sân" không? Nếu chấp nhận thì những việc làm của Đường Tăng hôm nay là tự siết chặt cái tâm mình, nghe lời Trư Bát Giới nghĩa là nghe lời chính bản thân mình, còn những sai lầm đối với đệ tử Tôn Ngô Không chính là những sai phạm chính bản thân mình mà sau này Đường Tăng đã nhận ra và biết hối lỗi.

Trích lời của Cư Sĩ Tuệ Đăng như sau :

"... Nhưng vì ông dùng thể ký sự và lạm dụng tên nhân vật chính cùng với câu chuyện có thật là "Đường Tam Tạng thỉnh kinh tại Tây Trúc" trong sáng tác của ông, nên đã tạo ấn tượng vào tâm trí độc giả rằng đây là chuyện đã thật sự xảy ra, khiến cho có những người đã dùng cuốn Tây Du Ký như tài liệu để học tập, thảo luận, thậm chí có người đã viết thành những cuốn sách bình luận, ca ngợi vai trò của những con khỉ Tôn, con heo Trư trong truyện Tây Du, cố tình gán ghép triết lý kiểu «gọt chân cho vừa giày», gán cho cuốn sách những tư tưởng cao siêu một cách hoang đường đề cao hành động của mấy con vật hư cấu trong khi xóa tan công đức cao cả vĩ đại của ngài Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang."

Nhắc lại lần nữa đây là một tác phẩm VH mang tính triết lý, đạo đức. Mượn hình ảnh ẩn dụ để dạy cho con người một cách sống tốt, biết buông xả mọi thứ, không nên phiền não. Vì vậy, những ai đem ra để học tập, thảo luận thì những người đó đã sai hoàn toàn, mà lỗi không phải của Ngô Thừa Ân mà lỗi đó là do sự ngu muội của những người này, hành động vô ý, vô thức, bất phân hay dở. Không nên khiển trách bất cứ ai cả. Còn nào là ca ngợi những con Khi, con Heo thì thật là hoang đường vậy.

Nói về hàng Phật tử của chúng ta, nhiệm vụ của chúng ta là tu tập và tu một cách chọn lọc. Không cần phải chê bai, khiển trách hay phê bình ai hết. Tu tập phải biết chọn lọc cái nào hay, cái nào đúng mà làm theo không nên gộp cái gì cũng đem vào pháp môn của mình mà thành hỗn tạp. Ta cứ xong cái nhiệm vụ của Phật tử đã, còn chuyện Ngô Thừa Ân thật sự đúng hay sai thì chuyện đó nay Phật Trời đã xử xong rồi (Vì ông đã qua đời), không cần những người phạm tục như chúng ta xen vào đâu.

Nếu không còn gì để tranh cãi thì Thiện Quang xin chúc quý vị Phật Tử minh tâm kiến tánh, an vui tu tập, ngày càng ngoan đạo nhé !

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

NAM MÔ BỔN SƯ THÍCH CA MÂU NI PHẬT.

13/04/20127:00 SA

HUỲNH VĂN ĐỨC Pháp danh TỪ PHÚC

Khách

TDK là một tác phẩm vĩ đại của văn học Trung Quốc, mượn đề tài thực để hư cấu triết lý Phật Giáo một cách giản dị cho mọi người có thể theo đó học hỏi được những điều hay, tuy nhiên ở phần chót có phần "bình bát", phim truyện TQ dựa vào đó để bôi bác có phần hơi quá đáng. Tuy nhiên nếu nghiên cứu kỹ Phật pháp ta thấy rằng: muốn thành Phật mà cứ khư khư không dám buông bỏ những gì quý giá nhất của con người, rồi cuộc chỉ làm con qui giữ của mà thôi .chớ làm sao thành Phật được. Đó là lời cảnh tỉnh cho những ai đi vào con đường Phật Pháp mà còn muốn giữ những gì quý giá làm của riêng .